

[Finansministeren.]

efter forslaget ikke imødekommes. For at komme i betragtning må formålet som nævnt være almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt, og det må være til fordel for en større kreds af personer.

I de senere år er der gennemført en række ændringer i indkomstbeskatningen til stat og kommune, hvorved skatten af de laveste indkomster er nedsat eller helt bortfaldet. Denne udvikling bevirker, at det efterhånden bliver mindre nødvendigt at give særlige regler om nedslag i indkomstansættelserne for folke- og invalidepensionister m. fl. Forslagets § 5 indeholder derfor bestemmelser om en mindre stramning af nedslagsreglerne. Hvis de udskrivningsregler, der gælder for indeværende skatteår, også fik gyldighed for det kommende skatteår, ville ændringen af nedslagsreglerne medføre mindre skattestigninger for en del af de skatteydere, der hidtil har fået nedslag. Ved beregningen af kommuneskatten for det kommende skatteår vil der i byerne og de bymæssige kommuner ske en forhøjelse af personfradragene. Denne forhøjelse vil helt fritage et betydeligt antal skatteydere med lave indkomster for at betale indkomstskat. Samtidig vil den bevirke, at en gruppe personer med lidt højere indkomster får forholdsvis store skattenedsættelser. For statsindkomstskattens vedkommende er det hensigten ved forslaget til udskrivningslov at foreslå visse ændringer, der ligeledes vil lette beskatningen for personer med små indkomster, og disse ændringer vil yderligere bidrage til at afbøde virkningerne af den nu foreslåede stramning af nedslagsreglerne.

De skatteydere over 65 år, der hidtil er beskattet som ikke-forsørgere, vil desuden få en lettelse, dersom bestemmelsen i forslagens § 7 gennemføres. Herefter vil også enlige skatteydere blive beskattet som forsørgere, hvis de er fyldt 65 år den 1. januar.

Den sidste ændring, jeg skal omtale, er en konsekvens af de ny regler i kommuneskatteloven om, hvilke kommuner der skal

betrages som forstadskommuner. Reglerne herom er i forslaget affattet således, at de er i overensstemmelse med kommuneskatteloven. Dette betyder, at 9 københavnske omegnskommuner, der hidtil har hørt til de såkaldte områder B eller C, nu henføres til hovedstadsområdet, område A. Endvidere vil en række kommuner, der hidtil har hørt til område C, nu blive henført til område B og dermed sidestillet med købstæderne. Det drejer sig om kommuner med mindst 500 indbyggere i forstadsbebyggelser. Ligningslovens områdeinddeling har betydning for de før nævnte nedslagsregler, for størrelsen af børnefradragene og for de indtægtsgrænser, der er afgørende for, om et hjemmeverende barn skal skatteansættes selvstændigt.

Områdeinddelingen i lov om børnetilskud er den samme som i ligningsloven, og det er hensigten på forslaget til lov om børnetilskud for skatteåret 1960-61 at foreslå områdeinddelingen ændret på samme måde som ved det foreliggende forslag.

Endelig skal jeg nævne, at regeringen har overvejet spørgsmål om den skattemæssige behandling af de skatteydere, hvis indtægt går ned, fordi de på grund af alder opgiver deres stilling eller erhverv. Efter de gældende regler må disse skatteydere det første par år, efter at deres indtægt er gået ned, betale en skat, der er beregnet på grundlag af deres tidligere, højere indkomst. Dette kan for mange af disse skatteydere medføre økonomiske vanskeligheder, som man i visse tilfælde søger at afhjælpe ved bevillingsmæssig lempelse. En tilfredsstillende løsning på spørgsmålet vil kræve, at vi går over til skat af årets indtægt, og det vil ske, dersom vi får gennemført kilde-skat her i landet.

De foretagne undersøgelser har vist, at det er meget vanskeligt at udforme almindelige regler inden for rammerne af det bestående beskatningssystem. Der arbejdes imidlertid med problemerne, og jeg håber, at jeg kan få lejlighed til at komme tilbage til spørgsmålet — eventuelt i forbin-